

prima instanță – V. Panfilii  
instanța de apel - M. Antonov, Gr. Druguș, E. Secrieru  
instanța de recurs - I. Sîrcu, V. Clevadî, V. Macinskaia,  
I. Vîlcov, T. Chișca-Doneva

dosarul nr. 2rh-208/14

## Î N C H E I E R E

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte completului, judecătorul  
Judecătorii

Iulia Sîrcu  
Valentina Clevadî  
Ion Corolevschi  
Iurii Bejenaru  
Tamara Chișca-Doneva

examinând cererea de revizuire depusă de către Macovei Elena, reprezentată de  
avocatul Sava Baciuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „M.  
Miron” împotriva Elenei Macovei cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2013, prin care a fost  
admis recursul declarat de către Întreprinderea Individuală „M. Miron”, casată decizia  
Curții de Apel Bender din 16 octombrie 2012 și menținută hotărârea Judecătorei Anenii  
Noi din 26 martie 2012, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

### c o n s t a t ă:

La 07 aprilie 2011 Întreprinderea Individuală „M. Miron” a depus cerere de  
chemare în judecată împotriva Elenei Macovei cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii Întreprinderea Individuală „M. Miron” a indicat că, este  
înregistrată la Camera Înregistrării de Stat începând cu 14 iunie 1994, cu genul principal de  
activitate Comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, cu vânzare predominantă de  
produse alimentare, băuturi și produse din tutun și alte genuri.

Menționează că, la 10 august 2008 a încheiat cu Elena Macovei contractul  
individual de muncă, în baza căruia ultima a fost angajată în calitate de vânzătoare în secția  
alimentară. Ulterior, a fost încheiat contractul de răspundere materială.

Invocă că, la 11 februarie 2011 a emis ordinul nr. 4 „Cu privire la petrecerea  
inventarierii la data de 14 februarie 2011”, cu informarea personalului despre ordinul  
menționat.

Susține că la 31 ianuarie 2011, Elena Macovei a lipsit de la locul de muncă fără a  
înștiința administrația întreprinderii despre motivul neprezentării sale, totodată despre

efectuarea inventarierii la data de 14 februarie 2011, aceasta, a fost înștiințată verbal, însă printr-o cerere a refuzat să se prezinte la petrecerea inventarierii, indicînd că va fi de acord cu rezultatele inventarierii.

La fel indică că în perioada 31 ianuarie 2011 – 10 martie 2011, Elena Macovei, nu s-a prezentat la locul de muncă eschivîndu-se de la îndeplinirea obligațiilor sale de serviciu nejustificat și fără a informa angajatorul despre motivele neprezentării sale.

Afirmă că în rezultatul efectuării inventarierii a fost depistată lipsa de mijloace financiare în mărime de 276887,30 lei pentru perioada anului financiar 2010 în secția alimentară, iar adresările verbale ale conducătorului întreprinderii de a se prezenta la locul de muncă pentru soluționarea cazului pe cale amiabilă, Elena Macovei a refuzat.

În baza ordinului nr. 5 din 10 martie 2011, Elena Macovei a fost eliberată din funcție în baza art. 86 al. (1) lit. k) Codul muncii – comiterea de către salariatul care mînuiește nemijlocit valori bănești sau materiale a unor acțiuni culpabile dacă aceste acțiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv, iar la 10 martie 2011 Elena Macovei a fost informată despre ordinul de eliberare.

La 11 martie 2011, Întreprinderea Individuală „M. Miron” a adresat Elenei Macovei o somație privind executarea în termen de 7 zile a obligației în mărime de 124127 lei, însă pînă în prezent, somația nu a fost executată.

Întreprinderea Individuală „M. Miron” solicită încasarea de la Elena Macovei a sumei de 124127 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3725 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 26 martie 2012, acțiunea a fost admisă parțial și s-a încasat de la Elena Macovei în beneficiul Întreprinderii Individuale „M. Miron” suma de 92007 lei 34 bani, taxa de stat în mărime de 2760 lei 22 bani și cheltuielile pentru efectuarea expertizei în mărime de 2060 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 16 octombrie 2012, a fost admis apelul declarat de către Elena Macovei, casată hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 26 martie 2012 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă integral. Totodată, de la Întreprinderea Individuală „M. Miron” a fost încasată în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1920 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2013, a fost admis recursul decalat de către ÎI ”Mihai Miron”, casată decizia instanței de apel și menținută hotărârea primei instanțe

La 25 aprilie 2014, Macovei Elena, reprezentată de avocatul Sava Baciuc a depus cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea, casarea deciziei instanței de recurs cu reexaminarea recursului și emiterea unei hotărâri de respingerea acțiunii.

În motivarea cererii de revizuire a invocat dezacordul cu decizia instanței de recurs, considerînd-o ilegală și emisă fără aprecierea probelor la justa lor valoare.

Menționează că în concluziile expuse în raportul de expertiză nr.078 din 20 septembrie 2012, emisă de către Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul Justiției a fost menționat că inventarierea din 14 noiembrie 2011, nu a fost întocmită potrivit normelor prevăzute de lege, fapt ce afectează veridicitatea și plenitudinea informației prezentate în actul de inventariere, mai mult ca atât, rapoartele de gestionare în care a fost reflectată circuitul mărfii în magazin nu au fost semnate de către

dânsa, ci de către contabilul șef, fapt ce contravine prevederilor Legi contabilității nr.113-XVI din 27 aprilie 2007.

Invocă dezacordul cu argumentele invocate în decizia instanței de recurs, precum că concluziile hotărârii primei instanțe sunt întemeiate în ceea ce ține de încasarea cuantumului prejudiciului material din contul său, deoarece potrivit actului de inventariere a mărfurilor și bunurilor materiale din 05 decembrie 2010, neajunsuri și lipsuri de marfă nu sa-a depistat.

Susține că în perioada supusă inventarierii și anume din 01 ianuarie 2010 până în 30 ianuarie 2011, în cadrul magazinului alimentar s-au petrecut 8 inventarieri cu întocmirea actelor de inventariere corespunzătoare și nici într-un act nu sa depistat neajunsuri în mărime mai mare de 5-6 mii de lei, astfel fiind imposibilă în urma inventarierii din 14 februarie 2011, stabilirea unui neajuns în mărime de 276887,26 lei, mai mult potrivit concluziilor expertului nu se poate pronunța asupra gradului de corespundere a raportului financiar cu datele evidenței contabile.

Afirmă că în timpul examinării pricinii în prima instanță, dânsa a menționat că pe parcursul perioadei supuse inventarierii nu s-a întocmit atâtea acte de inventariere și că a lut cunoștință cu actele menționate doar în timpul judecării pricinii.

Mai invocă că a fost somată de către conducerea ÎI „M. Miron” în vederea achitării sumei de 92469,30 lei, însă în cererea de chemare în judecată reclamantul solicită încasarea sumei de 127851 lei.

Consideră în instanța de apel corect a concluzionat precum dânsa nu a încheiat cu întreprinderea un contract cu privire la răspunderea materială colectivă. Or, conform prevederilor art.340 alin.(1) și (2) din Codul muncii, în cazul care salariații execută în comun anumite genuri de lucrare legate de păstrarea prelucrarea, vânzarea, transportarea, sau folosirea în procesul muncii a valorilor ce le-au fost transmise, fiind imposibilă delimitarea răspunderii materiale a fiecărui salariat și încheierea cu aceasta a unui contract cu privire la răspundere materială individuală deplină, poate fi instituită răspunderea materială colectivă.

La fel consideră că în speță nu au fost administrate probe concludente, care ar confirma cu certitudine că prin acțiunile sale dânsa ar fi cauzat prejudiciu material întreprinderii.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

La caz, se constată că cererea de revizuire este depusă de către Macovei Elena, reprezentată de avocatul Sava Baciuc împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție, din 12 iunie 2013, prin care a fost admis recursul declarat de către Întreprinderea Individuale „M. Miron”, casată decizia instanței de apel și menținută hotărârea primei instanțe.

Este de reținut că deși, Macovei Elena a depus cererea de revizuire împotriva actului de dispoziție al instanței de recurs, ultima nu a invocat nici un temei de declarare a revizuirii.

În acest context se va remarca că în conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale enunțate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar

retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Prin prisma normei enunțate, la caz se constată că revizuenta Macovei Elena în cererea de revizuire nu a invocat nici un temei prevăzut la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii, ci a oferit împrejurări ce țin de fondul cauzei, care nu se încadrează în temeiurile reglementate de acest articol.

Astfel, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

#### d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Macovei Elena, reprezentată de avocatul Sava Baciuc în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „M. Miron” împotriva Elenei Macovei cu privire la încasarea sumei.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva